

■ İmir Məmmədli

17 iyun 2017

WWW.KASPI.AZ

Mən Vəfayam, Vəfa Vəlisoy. Arvadımın adı da Vəfadır, O da mənim kimi Vəlisoydur. Etiraf edirəm, biz evlənməmişdən Vəfa xeyli xoşuma gəlsə də, qətiyyənin onunla ailə qurmaq fikrinə deyildim, çünki adımda eyni idi. Bir qazanda iki qoçun başı qaynamadığı kimi, bir ailədə də iki Vəfanın olması, o zamankı fikrimcə, düz deyildi.

Amma tale elə gətirdi ki, evləndik. Bu barədə bir az aşağıda danışacağam.

Evlənməyinə evləndik, lakin, bir az keçmiş Vəfa iki ayağını dirədi bir başmağa ki, mən ərimin soyadına keçirəm, yəni oluram Vəlisoy. Onun qızlıq soyadı Əlisoy idi. Beləcə qalsaydı, xeyli fərqli olardı. Olduğu kimi qalmasını tövsiyə edənlər olsa da, inad elədi, dedi ki, keçirəm ərimin soyadına. Bu minvalla qızlıq pasportunu dəyişib Vəfa Əlisoy əvəzinə Vəlisoy yazdırdı. Bununla da aramızdakı fərq izsiz-tozsuz itdi. İkimiz də olduq Vəfa Vəlisoy.

Gördüm olmur, dedim, heç olmasa sənin adını dəyişək, Sədaqət qo-yaq, heç nə itirmirsən, zahirən də-

Deyirəm: - hansı Vəfanı?
Deyir: Vəfa Vəlisoyu.
Deyirəm: xanımı, ya bəyi?
Deyir: Fərq etməz, hansı olursa olsun, birini çağır.

Deyirəm: Necə yeni fərq etməz?
Deyir: Aslanın erkəyi, dişisi olmaz. - Bu sözün ardınca da arsızcasına hırıldayıb dəstəyi asdı, asmasa, elə dolmuşdum, ağzıma gələnə deyəcəkdim. Bax bu cür halları əvvəlcədən nəzərə aldığımdan, Vəfa ilə evlənməyi ağılıma belə gətirməzdim. Amma sən saydığını say, gör, o gözüne döndüyüm gözəgörünməz kişi nə sayır.

Vəfa o zaman televiziya da aparıcı işləyirdi. Özü də xeyli məşhur idi. Mən isə televiziyanın bufetində gündəlik ruzimi qazanırdım. Elə Vəfa ilə də orda, qız səhər çayını içəndə tanış olmuşduq, nömrə alıb, nömrə vermişdik. Nömrə deyəndə həm mobil telefonu, həm ev telefonunu nəzərdə tuturam.

Ona çox nadir hallarda zəng edərdim, o, mənə heç zəng etməzdi.

Bir axşam evdə, birotəqlı xudmani mənzilimdə oturub televi-

xanımdan soruşun, o, mənə tanıyır.
- Vəfa məşğuldur! - boğuş səsi mırıldadı.

- Yaxşı, onda onu narahat etməyin, - gərgin söhbətimizi yekunlaşdırmağa əlimə fürsət düşdüyünü duydum. Tez əlavə etdim, - filan kəndə xarici film gedir, belə düşünürəm, Vəfa xanımı çox maraqlandırır, demək istəyirdim, televizoru açıb baxsın.

- Yaxşı, deyərəm, baxar... - Kişi boğazında xırıldadı.

- Sağ olun, - dedim, amma o, bu sözü eşitmədi, çünki dəstəyi artıq asmışdı.

Əməlimdən məyus halda televizorun qabağına qayıtdım.

Taleyin tərsliyinə bax ki, kəsildə ağ çıxan qarpız kimi, film bir az qeyri-etik çıxdı.

Filim gedə-gedə, daha dəqiq filimdəki məsələlər dərinləşdikcə, adaşım xanıma zəng etdiyimə görə peşman oldum.

Bir istədim durum dübarə telefon açım, deyim ki televizoru bağlayın, ən azından, düyməni basıb bu həyasız kanalı abırlı bir kanala dəyişin,

Bufetə görə də narahat olma, səhər çayını sizdə içərik.

Bədənəm titrəyər-titrəyər dedim: baş üstə, gəlin, gözümlə üstə yeriniz var.

Oturub gözlədim. Allah kəssin elə gözləməyi. Həmin dəqiqələrdə adam lazım idi, halıma ağlasın. Özüm ağlayırdım, amma göz yaşlarıma içimə axırdı.

Nəhayət, qapının zəngi çalındı. Dizlərimdə taqət tapıb bir təhər durub açdım.

Qapı arxasında üç nəfər zırpı kişi durmuşdu. Üçünün də lopa bıığı, qalın çatma qashları, qara qaynar gözləri vardı.

Adam vahimənin üzünü görəndə, qorxu azalır, bəlkə də bu, onun öz aqibəti ilə daxilən barışmağındandı. Mən də belə oldum. İlk dəfə uçaqla uçanda, təyyarə yerdən qopanda da belə olmuşdum.

Onlar icazə istəmədən evə girdilər. Artıq otağa keçmişdilər, mən arxalarınca "buyurun" dedim.

Üçlükdən biri "sən buyur" deyib divanda əyləşdi. Sonra sözünə əlavə etdi: buyur, de görək, Vəfanı haradan tanıyırsan və aranızdakı bu yaxınlıq çoxdanmı baş verib?

Mən ağzımı açıb nəse kəkələmək istədim, sözümü həmin qardaş kəsdi: sözün kəsəsi!

Sözün kəsəsi, məlum oldu ki, Vəfa yeddi qardaşın tək bacısıdır. Qardaşlardan dördü Rusiyadadır. (bu ara öz-özümə düşündüm, yaxşı ki, dördü Rusiyadadır, bu faktın özü də az imtiyaz deyil). Üçü sən budur, sacayaq durublar yeganə bacılarının keşiyində. Məlum oldu ki, otuz bir ildir göz-bəbəyi kimi qoruduqları tək bacını mənə qısqanırlar. Artıq yəqinləşmiş gümanlarına görə, aramızda həddindən artıq yaxınlıq olmasa, gecəyarı subay qıza telefon açıb, onu belə filmə baxmağa çağırmazdım...

Sözün lap kəsəsi, qızın adı mənimlə çıxıb, canı da mənimlə çıxmalıdır. Vəfanı almıyam. Vəssalam! Yoxsa mənə kəsərlər! Kəsərlər yox e, tikə-tikə doğrayarlar, saysam, düz yetmiş yeddi tikə çıxar. Hələ ki, bütövəm, əməlimdə də bütöv olmalıyam, təcili elçilərimi göndərməli, toy tədarükünü görməli, nikah məsələlərini həll etməliyəm.

Bütün bunlar üçün mənə nə az, nə çox düz yeddi gün, yeddi gecə vaxt verildi. Səkkizinci gün bax burada, bu mənzildə ya iki Vəfa olacaq, ya da heç biri olmayacaq!

Dedilər. Getdilər.

Neynəməli! Necə dəyərlər, insan öz başının üstündən atıla bilməz. Düşdüm hay-heşirə.

Rayona zəng edib təcili evlənmək qərarına gəldiyimi bildirəndə, bir az atam narazılıq etdi, "bu, nə qaçaqaqdır" deyər soruşdu. Dedim, "qaçaqaq da sözdümül" Qızın yüz istəyini var, bir də gördün, biri qapdı, apardı. Sonra bunu ömrümdə özümə bağışlaya bilmərəm. Kişi bil-mədi nə desin, söz xətrinə də olsa, bunuca dedi: qızı yüzü istəyər biri alar. Dedim, həmin bir nəfər mən olmalıyam, həm də təcili olmalıyam, yaşamağımı istəyirsənsə, bu həftənin sonuna qədər olmalıyam! Kişinin bu yerdə sözü qurtardı, dedi, nə deyirəm, olmalısən, ol!

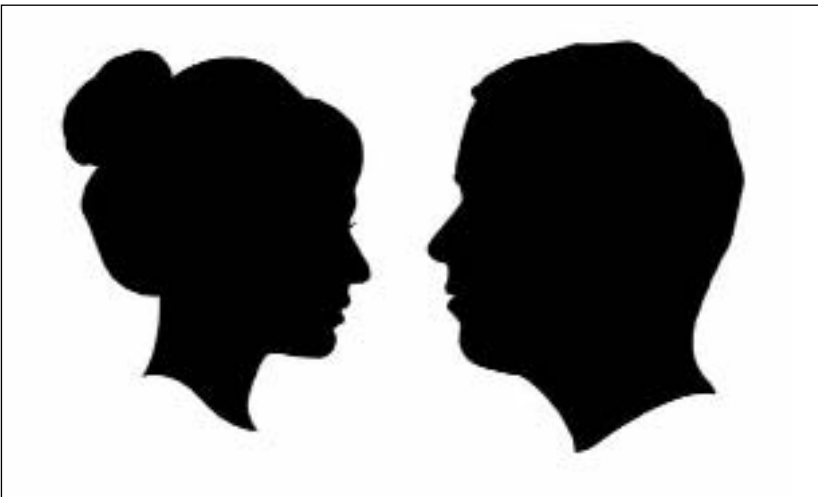
Təvazökarlıqdan uzaq olsa da, deməliyəm, altı günə bütün nikah-qabağı işlərimi bitirdim, elçilərimi göndərdim. Vəfanın valideynlərinin və qardaşlarının razılığını aldım, toy gününü və məkanını təyin etdim, çağırılana çağırıdım... Bu minvalla altı günün tamamında səadət toyumuzu çaldırdım. Vəfanı verilən vədədən bir gün tez mənzilimə gətirdim.

İndi mənzilimizin qapısına, yazmışıq "Vəfa Vəlisoy". Bilmirəm, həmin ad və soyadın mənə aid olduğunu izah etməyə ehtiyac varmı?

Bu mesajı yazdım ki, yaxşı-yaxşı götür-qoy etmədən, xeyirxah məqsədlə olsa belə, heç kəsə zəng etməyin. Ələlxüsus da, telefon açdığınız xanım adaşınızdırsa, belə işlərdə ehtiyatlı olun.

KİŞİLƏRƏ MESAJ

hekayə

yişsə də, həmin mənanı verir. Dedi, ad dəyişmək elə yaxşıdırsa, sən ol Sədaqət. Dedim, kişi adını dəyişməz. Dedi, arvadın da kişi kimi iki əli, iki ayağı var. Kişidən nəyi əksimdir ki!? Daha höcətləşib nəyi əksik olduğunu demədim.

Biz cəhənnəm, mən gələcək uşağımızın dərdini çəkirəm. Onun doğum haqqında şəhadətnaməsinə yazılacaq: ata - Vəfa Vəlisoy, ana - Vəfa Vəlisoy. Uşaq kimə sübut edə bilər ki, söhbət iki adamdan gedir, özü də müxtəlif cinslərdən olan iki adamdan.

Gələcək övladımın müxtəlif yerlərə sənəd təqdim edərkən, necə çətinliklərlə üzləşdiyini indidən gözümlə qabağına gətirdikcə, haldan-halə düşürəm.

O günləri evdə tək idim, Vəfa anasılıqla getmişdi. Birdən qapının zəngi çaldı. Durub açdım. Qapı arxasında qəşəng bir xanım dururdu, əsl mənim babım idi. Sözün düzü, onu görəndə kimi quşum qondu, özümə gülməsin dedim:

- Vəfanı olarmı?

Düşündüm, deyəsən, tale mənim də özümə güldü... o mənada...

- Vəfayam, - dedim.

- Vəfa Vəlisoyu istəyirəm, - xanım əlavə edib, özümə mənalı-mənalı baxdı.

Fikirləşdim, Allah gətirdi, dəre xəlvət, tülkü bəy.

- Vəfa Vəlisoy hüsurunuzda müntəzir dayanıb, - dedim, - astanada durmayın, içeri keçin.

Astanada duran xanım gülümsəyib:

- Mən dişə tayını nəzərdə tuturam, - dedi.

Necə deyirlər, "sındı qol-qanadım yanıma düşdü". Həm də, gözəlin son kəlməsi ilə bəndənizi dolamamı mənə lap sındırdı.

Xanım dönüb pilləkənlərlə üzə aşağı enəndə, daldan atılan daş kimi arxasınca tolaqladım:

- Erkək tayı əl vermir?

Bilmirəm, azca yubanmış hazır-cavablığıma dəlalat edən sözümü eşitdimi, eşitmədimi, nə bir cavab verdi, nə də dönüb geri baxdı.

Bir həftə olar, gədanın biri evə zəng vurub soruşur:

- Vəfa Vəlisoygildəndirmi?

Deyirəm: Bəli.

Deyir: Elə isə, zəhmət olmasa Vəfanı telefona çağırın.

zora baxırdım.

Əlimdəki pultun düymələrini la-qeydcəsinə sıxa-sıxa kanalların birində bədii filmə tuş oldum. Bir az baxmışdım, gördüm, filimin baş qəhrəmanı Vəfa kimi televiziya aparıcısıdır.

Fikirləşdim (bu sözün önündə "xatalı kimi" desəm, lap yerinə düşərdi), əcnəbi həmkarlardan bəhs edən film Vəfanı çox maraqlandırır. Tez telefonun dəstəyini götürüb Vəfaya zəng çaldım. Xəttin o başında kişi səsi eşidildi. Bilmədim, qızın atası idi, ya qardaşı.

Vəfanı istədiyimi deyəndə, kişi boğuş səslə mızıldadı:

- Kimdir soruşan?

- Mənim də adım Vəfadır, dedim.

Telefon xəttinə gərgin sükut çök-
dü.

- Adın nədir? - hiss olunurdu ki, kişinin səsinə şübhə sızmışdı.

- Vəfa, - səsim həmin an qeyri-ixtiyari incəldi.

- Vəfa? - xəttin o başındakı boğuş səsi yenə soruşdu.

Etiraf edim ki, zəng etdiyimə artıq peşman olmuşdum. Ancaq geriye də yol yox idi, adıma demişdim, bir də dedim:

-Bəli, mənim də adım Vəfadır...

- Sən dolamağa adam tapmadın, - xəttin o başındakı boğuş səsi bunu deyəndə, içimə qaynar su calandı.

- Vallah, adım Vəfadır, Vəfa Vəlisoy.

- Əlisoy? - Səs lap tündləşdi.

Vəfanın Əlisoy olduğunu bildiyimdən məsələyə aydınlıq gətirməyə tələsdim.

- Əlisoy yox, Vəlisoy. Birçə Vəfa

amanın bir günüdür, qoymayın ek-
randa baş verən əxlaqsızlığa Vəfa xanım baxsın!...

Sonra fikrimdən daşındım, düşündüm, Vəfanın boğuşsəsli atasımı, qardaşımı onsuz da məndən şübhələnir. Bir də zəng edib özümü qızlarının əxlaqının qeydinə qalan kimi göstərsəm, şübhə üstünə şübhə artıraram.

Film bitdi. Televizoru söndürüb yatağıma girdim.

Gecədən xeyli keçmiş mobil telefonuma SMS gəldi. Açdım, baxdım. Vəfadan idi: "Nahaq zəng etdin. Atam da, qardaşlarım da baxdılar. Belə film üçün mənə zəng etdiyinə görə üzüm bərk danlandı. Vəfa".

Üç kəlməlik bu məktub məni bərk silkələdi.

"Bağışla mənə. Vəfa", - cavabında buna yazdım.

Cavabımın cavabı yubanmadı: "Mən səni bağışladım. Görək. onlar da, bağışlayacaqmı? Vəfa."

Ayaqüstə durmasam da, dizlərimin əsdiyini yataqdaca hiss etdim.

Səhərə qədər səksəkəli yatdım, qırıq-qırıq əndişəli yuxular gördüm.

Səhərin gözü açılan kimi telefonuma zəng gəldi. Həmin boğuş səsi idi. Vəfanın adını dilinə gətirmədi. Dedi: mən sənə qız adaşının qardaşını, daha dəqiq yeddi qardaşından biriyəm. adım Cavanşırdır...

Ünvanımı soruşdu. Dilim topuq vura-vura dedim.

Dedi: evdə ol, indicə gəlirik, səninlə ciddi söhbətimiz var.

Dilim tutar-tutmaz dedim: İşə tələsirəm, bufeti açmalıyam.

Dedi: Vaxtını çox alan deyilik.